

„Rugăciunea și postul sunt o putere vindecătoare și sfințitoare”

Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a săvârșit în Duminica a 4-a din Postul Mare (a Sfântului Ioan Scărarul) Sfânta Liturghie, în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” al Reședinței Patriarhale. Preafericirea Sa a evidențiat faptul că Evanghelia citită în cadrul slujbei, în care este relatată minunea vindecării fiului lunatic (Marcu 9, 17-32), are o semnificație deosebită pentru starea în care lumea se află astăzi: „Astăzi, aproape întreaga lume suferă de această pandemie provocată de un virus, de un «duh mut și surd», care nu se arată, nu vorbește, nu face zgomot, dar ne arată lucrarea lui de chinuire a oamenilor prin spaimă, suferință și uneori prin moarte”. În cadrul Sfintei Liturghii au fost rostite ectenii speciale pentru însănătoșirea bolnavilor și oprirea bolii. Patriarhul României a rostit rugăciunea specială pentru încetarea pandemiei actuale.

Evanghelia Duminicii a 4-a din Postul Mare ne arată cum trebuie să ne luptăm cu

noul virus, „prin întărirea în credință, prin intensificarea rugăciunii și prin post, care înseamnă o căutare mai intensă a iubirii lui Dumnezeu”, a spus Preafericirea Sa.

Întâistătătorul Bisericii noastre a subliniat că prin credință puternică, prin intensificarea rugăciunii și prin post vom simți și noi cum Hristos Mântuitorul ne va ridica din boală și din suferință, așa cum l-a ridicat pe fiul cel stăpânit de duhul necurat și l-a dăruit sănătos tatălui său. Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a explicat faptul că Evanghelia Duminicii a 4-a din Postul Sfințelor Paști ne arată trei lucrări vindecătoare pe care le-a săvârșit Mântuitorul Iisus Hristos. „În primul rând, Evanghelia ne arată că Domnul Iisus Hristos a întărit credința slabă a tatălui unui copil bolnav. În al doilea rând, ne arată că Hristos-Domnul a vindecat pe copilul bolnav, eliberându-l de duhul mut și surd, care-l chinuia. În al treilea rând, Evanghelia ne arată că Mântuitorul Iisus Hristos i-a învățat pe ucenicii Săi cât de necesare sunt rugăciunea și postul pentru a putea alunga demonii. Această Evanghelie ne arată că în toată lucrarea Sa, Mântuitorul Iisus Hristos exprimă o iubire milostivă, smerită și vindecătoare. Mântuitorul Hristos este Doctorul sufletelor și al trupurilor și în mod deosebit El este și Învățătorul ucenicilor Săi și al tuturor celor care Îl urmează cu credință”, a spus Preafericirea Sa.

În continuare, Patriarhul României a precizat că slăbirea credinței în Dumnezeu întărește lucrarea diavolului asupra omului. „Evanghelia ne arată, în același timp, multă suferință și puțină credință în popor. *Există multă suferință, pentru că există puțină credință!* Cu toate acestea, deși Mântuitorul Se tulbură, Se supără, constatând că există puțină credință în popor, totuși nu rămâne insensibil sau nepăsător la suferința copilului.” Preafericirea Sa a precizat apoi că Mântuitorul Iisus Hristos arată că este nevoie nu doar de a pronunța cuvinte poruncitoare pentru a-i alunga pe demoni, ci este nevoie de rugăciune și de post. „De ce este nevoie de rugăciune și de post pentru a alunga duhurile rele? Pentru că ele sunt, în general, pline de mândrie și de răutate. Numai rugăciunea smerită și milostivă îi poate alunga. Numai atunci când cel care dorește să-i alunge pe demoni are smerenie multă în suflet și iubire milostivă adunate prin post și rugăciune, duhurile necurate ascultă de el. Această recomandare a Mântuitorului ne arată că prin rugăciune și post noi dobândim iubirea smerită și milostivă a lui Hristos, dobândim prezența Duhului Sfânt, care alungă duhurile necurate sau rele. De aceea, *rugăciunea și postul sunt o putere vindecătoare și sfințitoare (...)*. Prin post noi ne smerim și prin rugăciune ne luminăm și ne umplem de iubirea lui Hristos”, a explicat Părintele Patriarh Daniel.

De asemenea, Preafericirea Sa a făcut referire în predica sa și la Sfântul Cuvios Ioan Scărarul, pe care l-a numit dascăl al rugăciunii și al postului, precum și al

luptei împotriva patimilor egoiste. „Acest sfânt mare și popular este numit *Scărarul* pentru că a scris o carte numită *Scara virtuților* sau *Scara cerului*, în 30 de trepte sau capitole. Sfântul Cuvios Ioan Scărarul a trăit 70 de ani, între 579 și 649. A fost timp de 10 ani egumen sau stareț al Mănăstirii Sinai și la cererea unui alt Ioan, egumenul Mănăstirii Rait, a scris această carte, *Scara*, ca o povățuire sau îndrumare dată monahilor în lupta lor de înduhovnicire, despățimire și eliberare de patimi egoiste, pentru a dobândi virtuțile. Între virtuțile enumerate de Sfântul Ioan Scărarul, cele mai importante sunt *smerenia* și *iubirea milostivă*. Smerenia este cea mai importantă virtute. De ce? Pentru că prin smerenie omul se golește de egoismul său propriu și se umple de iubirea lui Dumnezeu cea smerită și milostivă. Iar prin iubire el se face asemenea lui Dumnezeu iubitorul de oameni (...). Duminica aceasta, atât prin Evanghelia pe care am auzit-o, cât și prin pomenirea Sfântului Cuvios Ioan Scărarul, ne îndeamnă la trei mari virtuți: *să ne întărim în credință, să ne întărim în rugăciune și să ne întărim în postire*”, a reliefat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

— ziarullumina.ro